

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11Csp/124/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204576
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5817204576.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Zuzanou Krivdovou, v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: D. N., nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX/X, XXX XX X., v konaní o zaplatenie 1.663,47 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi:

- istinu vo výške 1.663,47 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.663,47 Eur od 3.10.2017 do zaplatenia,
 - úrok vo výške 52,79 Eur,
 - úrok z omeškania vo výške 0,61 Eur,
 - nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 1,46 Eur,
- a to všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 20.10.2017 domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu

- nezaplatenú istinu vo výške 1.663,47 Eur
 - úrok vo výške 52,79 Eur,
 - úroky z omeškania vo výške 0,61 Eur,
 - úrok 11,50 % ročne z nezaplatenej istiny 1.663,47 Eur od 23.9.2017 do zaplatenia,
 - úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatenej istiny 1.663,47 Eur od 23.9.2017 do zaplatenia,
 - úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 52,79 Eur od 23.9.2017 do zaplatenia,
 - nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 1,46 Eur,
- ako i nahradiť mu trovy konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 16.3.2015 uzavreli žalobca so žalovaným Úverovú zmluvu č. 0000000000195657 (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému nepeňažné prostriedky vo výške 2.000,- Eur. V zmysle bodu 1.1 Zmluvy, sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy aj obchodné podmienky banky, a to Obchodné podmienky pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a Všeobecné obchodné podmienky - Prima banka Slovensko, a.s., a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v uvedených obchodných podmienkach. Náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. I) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných

úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) upravuje Zmluva v bode 1.2. v spojení s bodom 2.5.3 OP, z ktorých vyplýva tiež anuitné splácanie úveru, pričom počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške, počte a termínoch splátok iných poplatkov. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú teda uvedené v samotnom texte Zmluvy. Ostatné poplatky, ktorých účtovanie nie je zrejme v čase uzatvorenia zmluvy sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou Všeobecných obchodných podmienok, a tým aj súčasťou Zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka poplatkov, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho spoplatnia Zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Zároveň poukázal aj na aktuálnu judikatúru, konkrétne na uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017, ktorý upriamil pozornosť na rozsudok Súdneho dvora vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia, a.s., c/a U. Biróová, kde podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48 Zmluva o spotrebiteľských úveroch sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok. V tejto súvislosti poukázal aj na Informáciu odboru ochrany finančných spotrebiteľov Národnej banky Slovenska z 18. apríla 2017 k aplikačným dôsledkom rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti U. Biróovej, ktorá je zverejnená na internetovej stránke NBS. Bonita žalovaného bola zo strany žalobcu overená pred poskytnutím úveru v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z.. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol žalovaný povinný splatiť do 20.2.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti (prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas), a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 22.9.2017 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, v súlade s Úverovou zmluvou a Obchodnými podmienkami pre úvery občanom a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia. Jeho pohľadávka voči žalovanému ku dňu predčasného zosplatenia (dňa 22.9.2017) predstavovala 1.778,33 Eur a pozostávala z:

- istiny poskytnutého úveru vo výške 1.663,47 Eur - žalovanému bol na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur; do dňa zosplatenia uhradil žalovaný na istinu sumu Eur, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 1.663,47 Eur (poskytnutá suma 2.000,- Eur mínus splátky istiny spolu vo výške Eur = 1.663,47 Eur)

- úrokov 52,79 Eur - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bol žalovaný povinný splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatenia. Úroková sadzba vo výške 11,50 % p.a. vyplýva zo Zmluvy,

- úrokov z omeškania 0,61 Eur - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5% p.a. Úrok z omeškania bol dohodnutý v Zmluve v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, a to v článku Následky porušenia zmluvných povinností: „Ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatených častí úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania, a to až do jej zaplatenia“,

- poplatkov 60,- Eur - za upomienky (15,- Eur/za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30,- Eur) v zmysle Sadzobníka poplatkov, prípade poplatky za vedenie úverového účtu, ktoré boli účtované na ťarchu úverového účtu, ich výška vyplýva priamo zo Zmluvy bod 1.2, a ktoré si žalobca od žalovaného v súdnom konaní neuplatňuje.

- poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 1,46 Eur - uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaný zaviazal hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2 Zmluvy; vznikom poistenia vznikla žalovanému v zmysle čl. 8 Obchodných podmienok pre úvery občanom povinnosť platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať úver splatný spolu s príslušnou splátkou úveru;

Žalovaný po zosplatení úveru do dňa podania žaloby neuskutočnil žiadnu úhradu. V súlade s bodom 2.5.1 Obchodných podmienok pre úvery občanom žalovaný musí vrátiť (splatiť) banke všetky peňažné prostriedky, ktoré mu poskytla v súlade s podmienkami zmluvy o úvere. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, spláca sa istina úveru anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity). Splácanie anuitným spôsobom (formou konštantnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška

každej splátky úveru (anuita) je rovnaká (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň. Úver musí byť splatený najneskôr v konečný deň splatnosti určený v zmluve o úvere, tak ako je uvedené v bode 2.5.3 Obchodných podmienok pre úvery občanom.

K uplatneniu úroku z omeškania z nesplatenej istiny a obchodného úroku vyčísleného ku dňu zosplatenia úveru žalobca poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.3.2008, sp.zn. 4Cob/62/2007. Ohľadne úroku z omeškania zo zmluvných úrokov odkazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu tak, že žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov.

K uplatnenému zmluvnému úroku po zosplatení uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. S poukazom na § 502 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka poukázal na komentár IURA EDITION, podľa ktorého „Z podstaty úroku ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodiť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. V tom zmysle upravuje trvanie povinnosti platiť úrok aj § 503 ods. 3. Vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia, strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchylné.“

„Pri úverovej zmluve ide nepochybne o plnenie peňažného záväzku a hneď v dvoch rovinách: vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky (úver) v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť požadované úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nesplní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania. Vzhľadom na to, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú tak svojou podstatou, ako aj funkciami, všeobecne treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania (§369 ods. 1). Úprava úroku z omeškania, ako ja úroku z úveru je podporná (má dispozitívny charakter), a preto je, samozrejme, rozhodujúce, ako sa strany dohodli v zmluve. Svojou dohodou môžu rôzne kombinovať uplatnenie oboch inštitútov v konkrétnom prípade.“ Z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZSÚ“), v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že tvrdenie, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha nárok na odplatu za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. V nadväznosti na uvedené poukázal aj na aktuálnu rozhodovaciu prax, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017, vydaný vo veci vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod č.k. 5C/26/2016. Podľa tohto rozhodnutia, keďže zmluva neobsahuje dohodu o úroku odlišnú od zákona, platí ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka. Vychádzajúc z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje.

Pokiaľ ide o aplikáciu § 506 Obchodného zákonníka, toto ustanovenie upravuje špecifický prípad odstúpenia od zmluvy veriteľom pri omeškaní dlžníka, ktoré môže veriteľ využiť, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Toto odstúpenie nespôsobuje zánik záväzku ex tunc. Ako to vyplýva priamo z dikcie ustanovenia, naďalej trvá právo veriteľa, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi, táto povinnosť odstúpením od zmluvy nezaniká. Ide o právny inštitút určený na ochranu veriteľa, a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinnosti dlžníka. Základnou zásadou spotrebiteľského práva je ochrana pred neprijateľnými podmienkami, to však neznamená vylúčenie aplikácie ustanovení na ochranu veriteľa pri neplnení si povinnosti dlžníka. Teda, odstúpením od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka zmluva od počiatku nezanikla a

naďalej trvá právo veriteľa, a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka, vrátiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z úveru. Tým nie je dotknutý nárok veriteľa na zákonný úrok z omeškania.

K vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatnení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky (voľný preklad z českého jazyka) v rozhodnutí č. k. 33 Cdo 212/2014 zo dňa 21.8.2014: „Na otázky, ktoré žalovaní formulovali záverom dovolania, dáva súdna prax i odborná literatúra jednoznačnú odpoveď. Zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičané peniaze, naproti tomu úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvnú úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splatením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní s platením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dojednané a úroky z omeškania z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj pri bezodplatnej pôžičke. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) - citovaný český občiansky zákonník - Zákon č. 89/2012 Sb. ČR/, majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu /ČR/ z 25.09.2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27.06.2007, sp. zn. 33 Odo 657/2005, a z 24.07.2014, sp. zn. 33 Cdo 1401/2014, ako i Švestka, J., Spáčil, J., Škárková, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 460 až 880. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 1551 a 1856). Z uvedeného výkladu vyplýva, že pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nemožno obe sadzby úrokov sčítať a že zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali“.

3. K žalobe priložil kópie nasledovných listín:

- Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 0000000000245100 z 18.9.2015
- Žiadosť o poskytnutie spotrebného úveru č. 0000000000245100 z 18.9.2015
- Všeobecné obchodné podmienky Prima banka Slovensko, a.s.,
- Obchodné podmienky pre úvery občanom, sadzobník poplatkov,
- Výzva na predčasné splatenie úveru z 22.9.2017,
- Opakované upozornenie z 20.7.2017,
- prehľad splácania - do predčasného spoplatnenia,
- prehľad splácania - po predčasnom spoplatnení,
- stav omeškaných splátok na úvere,
- prepočet zmluvných úrokov do zosplatnenia (prípadný rozdiel v texte žaloby a vo výpočte úrokov je spôsobený tým, že úroky sú v bankovom informačnom systéme zaokrúhľované zo štyroch desatinných miest na dve desatinné miesta; správna výška úrokov je uvedená v texte žaloby), prepočet úrokov z omeškania do zosplatnenia (prípadný rozdiel v texte žaloby a vo výpočte úrokov je spôsobený tým, že úroky sú v bankovom informačnom systéme zaokrúhľované zo štyroch desatinných miest na dve desatinné miesta; správna výška úrokov je uvedená v texte žaloby),
- Sadzobník poplatkov - I. časť.

4. Vo veci bolo na návrh žalobcu rozhodované v tzv. skrátenom konaní a tunajší súd vydal dňa 23.11.2017 platobný rozkaz č.k. 11Csp/124/2017-50, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Predmetný platobný rozkaz bol však v dôsledku podania odporu žalovanej zrušený uznesením tunajšieho súdu č.k. 11Csp/124/2017-55 zo dňa 9.1.2017.

5. Žalovaná podaný odpor odôvodnila tým, že na základe zmluvy o úvere bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.000,- Eur za poplatok za poskytnutie úveru vo výške 60,- Eur, reálne tak bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.940,- Eur, keďže žalobca si poplatok odpočítal od istiny poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere jednoznačne neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase podpisu zmluvy a to:

- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmluve je uvedená len výška splátky. Spotrebiteľ musí vedieť koľko z ktorej splátky prípadne na istinu, úroky a iné poplatky (rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.04.2015 sp.zn. 11 Co/127/2015). Zákon č. 129/2010 Z. z. sankcionuje neuvedenie čo i len jednej z obligatórnych náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona, že daná úverová zmluva bude bezúročná a bez poplatkov. Na tejto skutočnosti nemení nič ani rozsudok Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 (rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 30.03. 2017 sp.

zn. 21Co/104/2016) Judikatúra, ktorú uvádza žalobca je už prekonaná a Národná banka Slovenska nie je oprávnená podávať záväzný výklad právnych predpisov Slovenskej republiky. Výklad zákona podaný štátnym orgánom teda nie je pre súdy právne záväzný, ale môže mať len orientačný charakter. V súdnej praxi je známych niekoľko rozsudkov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých je jasne uvedené, že orgány štátnej správy nemajú kompetenciu podávať výklad zákonov, nakoľko túto má len Najvyšší súd Slovenskej republiky. Žalobca síce v predloženej žalobnej návrhu uvádza, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak nepredložil dôkaz o doručení výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a taktiež výzvy na predčasné splatenie úveru. Takýto úkon veriteľa, ktorý sa nedostal do dispozície dlžníka nemôže voči nemu spôsobiť žiadne právne následky, pretože v zmysle § 45 ods. 1: „Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ Žalobca sa odvoláva na ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok čl. 19 bod 19.8, v zmysle ktorých sa písomnosť banky adresovaná klientovi považuje za doručenie tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštového podniku. Ako však vyplýva z rozsudku Krajského súdu Košice sp. zn. 6Co/396/2014, ak všeobecné zmluvné podmienky k spotrebiteľskej zmluve neboli zmluvnými stranami osobitne podpísané, nemôžu byť súčasťou zmluvy. Podľa jej názoru keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o doručení, resp. o snahe pokúsiť sa o doručenie výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je neplatné a žalobca nemôže požadovať jednorazové splatenie dlžnej sumy. Z uvedeného dôvodu má žalobca nárok len na splátky, ktorý zročnosť nastala ku dňu 20.10.2017, teda ku dňu podania žaloby. Žalobca uvádza, že bonita klienta bola overená, nepredložil však o tom žiadny listinný dôkaz.

Žalobca nemá nárok na úrok z omeškania zo zmluvného úroku a tiež jednoznačne nemá nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru. „Vzhľadom na skutočnosť, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch sú zmluvami spotrebiteľskými v zmysle ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pri vyhlásení predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať len v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka v prípade každej formy spotrebiteľského úveru (pôžička, úver, odložená platba a iné). Aplikácia ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka je vylúčená. Záverom si dovoľujeme zhrnúť, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru zo strany veriteľa zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti zmluvných strán v nej uvedené. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.“ Uvedený názor potvrdzuje aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.9.2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012.

6. Žalobca vo svojom stanovisku k odporu žalovanej k tvrdeniu žalovanej, že úverová zmluva neobsahuje podstatné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. uvádzame, že v zmysle bodu 1.1 zmluvy o pôžičke banka poskytne klientovi peňažné prostriedky za podmienok uvedených v tejto zmluve, v Obchodných podmienkach pre úvery občanom - Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „OP“) a vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banka Slovensko, a.s. (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky, a teda niektoré z náležitostí, ktoré má v zmysle právnych predpisov zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie náležitosti sú v OP a VOP. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú uvedené v samotnom texte zmluvy nasledovne: výška anuitnej splátky v sume 29,76 Eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky dňa 20.3.2015, počet anuitných splátok v počte 108 a periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky mesačne, v 20. deň kalendárneho mesiaca. Zároveň, bod 2.5.3 OP (účinné do 30.6.2016) popisuje anuitné splácanie nasledovne; Splácanie anuitným spôsobom (formou konštatnej anuity) znamená, že úver je splácaný v pravidelných mesačných splátkach. Výška každej splátky úveru (anuita) je rovnaná (s výnimkou poslednej splátky) a skladá sa z časti splátky istiny úveru (amortizácia úveru) a časti pripadajúcej na platbu riadnych úrokov z úveru. Pomer výšky istiny a riadnych úrokov sa v priebehu splácania úveru mení. Poslednou splátkou úveru sa splatí zostatok úveru aj so zvyšným príslušenstvom. Ak by splatnosť ktorejkoľvek splátky pripadla na deň, ktorý nie je pracovným dňom, posúva sa splatnosť tejto splátky na najbližší nasledujúci pracovný deň.

Počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termíny splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Banka bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania

zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytne spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru. Informáciu, že splácanie spotrebiteľského úveru prebieha formou mesačných anuitných splátok a že rozdelenie splátok na istinu a úroky úveru obsahuje amortizačná tabuľka, banka klienti poskytuje už v rámci poskytovania informácií pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Anuita a anuitné splácanie je definované ako pravidelné (periodické) plynutie pevne stanovených platieb počas určitej špecifikovanej doby. Anuitná splátka zostáva počas celej doby splácania rovnaká. Skladá sa zo splátky istiny a splátky úroku. Výška anuitnej splátky sa nemení. Plynule sa mení výška a pomer istiny a úroku. Z toho vyplýva, že na začiatku úverového vzťahu najväčší podiel celej splátky bude tvoriť úrok a naopak na konci bude najväčší podiel splátky predstavovať istina, čiže každou ďalšou splátkou sa splácaný úrok znižuje a splácaná istina sa zvyšuje. Pokiaľ by mal samotný text zmluvy obsahovať podrobný rozpis splátok istiny a úrokov za celé obdobie splatnosti úver, znamenalo by to neúmerne rozšírenie rozsahu zmluvy čo by neprispievalo k jednoduchosti, zrozumiteľnosti a prehľadnosti zmluvnej dokumentácie. Napríklad pri spotrebiteľskom úvere s lehotou splatnosti 9 rokov, by splnenie tejto požiadavky znamenalo rozpisanie každej zo 108 mesačných splátok v členení na časť pripadajúcu na istinu a časť pripadajúcu na úroky. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejmá už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný.

Prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia zmluva neuvádza, nakoľko na základe zmluvy o pôžičke nevznikajú nesplatené zostatky s rôznymi úrokovými sadzbami. Každopádne, bod 2.5.5 OP (účinné do 30.6.2016) určuje poradie uspokojovania pohľadávky nasledovne: Všetky platby, ktoré banka v priebehu splácania úveru prijme od klienta (alebo tretej osoby) na splatenie úveru, sa započítavajú na úhradu pohľadávok banky voči klientovi v nasledovnom poradí:

- a. dlžná a splatná istina, ako prvá v poradí;
- b. dlžné a splatné úroky, ako druhé v poradí;
- c. dlžné a splatné úroky z omeškania a zmluvné pokuty, ako tretie v poradí;
- d. dlžné a splatné odmeny, poplatky, výdavky a iné náklady banky ako štvrté v poradí;

pričom konkrétnu pohľadávku v rámci príslušného poradia, na ktorú bude platba započítaná určí banka s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu. V prospech argumentácie banky svedčí aj rozsudok Európskeho súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. proti U. Y., v zmysle ktorého: „Článok 10 ods. 1a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/ES (ďalej len „smernica“) v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach (ďalej len ako „VOP alebo OP“) alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia) a písm. i) smernice (právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek občas celej doby trvania zmluvy) smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods.1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“ Uvedeným výrokom Európsky súdny dvor jednoznačne potvrdil, že banka na spôsob uvádzania týchto povinných náležitostí úverovej zmluvy nazerá správne a rozsah, v akom jednotlivé náležitosti uvádza, je pre spotrebiteľa postačujúci pre posúdenie rozsahu jeho záväzku. Povinnou náležitosťou úverovej zmluvy teda nie je

podrobný rozpis výšky, počtu a termínov každej zo splátok na časť pripadajúcu na istiny, úroky a iné poplatky, a zároveň, štát ani nemôže zákonom upraviť povinnosť pre veriteľov takýto presný rozpis v zmluve uvádzať.

Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice (výška, počet a frekvencia splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ako povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere) sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ako uviedla generálna advokátka v bode 55 svojho stanoviska a Súdny dvor v bode 48 rozsudku, cieľom tohto ustanovenie je zaručiť, aby spotrebiteľ poznal deň, v ktorý je splatná každá splátka úveru. Upozorňujeme tiež na skutočnosť, že samotná smernica nepoužíva pojem „termíny“ splátok, ale pojem „frekvencia“ splátok. Nie je teda nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Uvedenie termínu splatnosti splátky spôsobom: „Mesačne, v xx. deň kalendárneho mesiaca“ teda spĺňa požiadavku smernice a naplňuje jej cieľ. Slovenská republika v rámci písomného vyjadrenie k tomuto konaniu listom z 11.5.2015 značka 0060/Os/2015/AC uviedla, že relevantné znenie zákona nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivéj splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky.“

Úverový vzťah je potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES z 23.4.2008. Súdny dvor EÚ v rozsudku 14/83 Von Colson and Kamann v Land Nordrhein-Westfalen uviedol, že pri aplikácii vnútroštátneho práva majú národné sudy povinnosť interpretovať svoje vlastné národné právo vo svetle textu a účelu smernice tak, aby bolo dosiahnutý výsledok, na ktorý odkazuje.

V ďalšom žalobca poukázal aj na aktuálnu judikatúru niektorých súdov Slovenskej republiky konkrétne na: uznesenia Krajského súdu Prešov č.k. 12Co/149/2016-60 zo dňa 15.2.2017 a č.k. 17Co/17/2017-63 z 27.7.2017, uznesenia Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/68/2017-46 zo dňa 28.2.2017 a č.k. 6Co/84/2017-57 zo dňa 28.3.2017, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 14co/454/2016-66 zo dňa 10.7.2017, uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/310/2017-109 zo dňa 14.8.2017, uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 16Co/433/2016-122 zo dňa 20.9.2017, uznesenie Krajského súdu Prešov č.k. 9Co/68/2017-76 zo dňa 24.10.2017, rozsudky Krajského súdu Bratislava č.k. 6Co/238/2017-117 zo dňa 29.11.2017 a č.k. 6Co/100/2017-92 zo dňa 7.6.2017, uznesenie Krajského súdu Trenčín č.k. 6Co/106/2017-105 zo dňa 27.11.2017 a rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017.

Podľa jeho názoru je nesporné, že zmluva obsahuje údaje o výške, počte a termínoch anuitnej splátky v bode 1.2. V tabuľke zmluvy sa prehľadne a zrozumiteľne nachádzajú tieto údaje, a tak žiadny spotrebiteľ nemôže mať pochybnosti o tom, v akej výške a kedy bude poskytnutý úver splácať. Ďalej je nepochybné, že OP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, obsahujú v bode 2.5.3 spôsob anuitného splácania, ktorý je v tomto ustanovení vysvetlený. V bode 2.5.5. OP je uvedené poradie uspokojovania pohľadávky. Podľa názoru žalobcu účelom a cieľom zákona č. 129/2010 Z.z. v časti týkajúcej sa dotknutej náležitosti nebola tá skutočnosť, aby bol spotrebiteľ informovaný v číselnom vyjadrení o tom, čo sa zo splátky započítava na istinu, úrok, úrok z omeškania a poplatky. V dôvodovej správe k § 9 ods. písm. k) dotknutého zákona zákonodarcu uviedol, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti zo zmluvy. Zo zmluvy je zrozumiteľne jasné, splátka vo výške ... Eur pozostáva z poplatku za poistenie vo výške ... Eur, z úroku ..% ročne (tj. ... % mesačne), je pochopiteľné, že zvyšok tvorí istina. Uvedené mohol žalobca poskytnúť žalovanému aj v takom vyjadrení, aby niektoré z týchto údajov neboli uvedené v percentuálnom vyjadrení, avšak kedykoľvek bol ochotný poskytnúť ich v písomnej forme na základe žiadosti žalovaného a bezplatne. Žalovaný takú žiadosť žalobcovi neadresoval, ale namiesto toho si svoj záväzok nesplnil, vedomí si toho, že žalobca mu poskytol úver vo výške .. Eur. Žalovaný nespochybnil poskytnutie úveru. Žalovaný sám, dobrovoľne vstúpil do zmluvného vzťahu so žalobcom a podpísal zmluvu, z ktorej nepochybne a zrozumiteľne vyplývalo, čo má žalobcovi vrátiť (celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť), kedy má tak urobiť (splatnosť splátky), v akej výške (splatnosť mesačnej splátky) a ako dlho má tak robiť (splatnosť úveru). Bol zrozumiteľne informovaný o svojich povinnostiach v bode 1.2 zmluvy. Nebola porušená žiadna zásada občianskoprávných vzťahov.

V ďalšom poukázal aj na už schválený vládny návrh zákona z 12.10.2017, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, podľa ktorého s účinnosťou od 15.12.2017

dôjde k zmene ustanovenia týkajúce sa podstatnej náležitosti zmluvy. Z dôvodovej správy: Legislatívno-technická úprava v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS aj v spojitosti s úpravou náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ods. 2. Vypustenie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnutné z dôvodu záverov Rozsudku Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s./U. Y.. V zmysle uvedeného rozsudku zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, a to vzhľadom k tomu, že touto smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov (v článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES je uvedené, že „členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“

K uplatnenému úroku z omeškania zo zmluvného úroku žalobca poukázal na judikatúru, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/542/2016-59 zo dňa 13.6.2017, ktorým zmenil rozsudok okresného súdu ta, že žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov. S poukazom na ust. § 2 psím. c), g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z. a body 2.4. a 2.5.2 obchodných podmienok pre úvery občanom mal súd za nepochybné, že do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom patria aj dohodnuté úroky, pričom strany sa zmluvne dohodli na úrokovej sadzbe úveru, na výške anuitnej splátky a na tom, že sa úver úročí denne odo dňa prvého čerpania úveru do dňa predchádzajúceho splateniu úveru a dohodnuté úroky sú súčasťou anuitnej splátky, z čoho vyplýva zmluvné dojednanie, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny. Právo zmluvných strán dohodnúť sa, že dohodnuté úroky sa stanú súčasťou istiny, nie je ustanoveniami občianskeho zákonníka ani obchodného zákonníka o omeškaní s platením príslušenstva. Úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorým sa v zmysle uvedeného ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka vo všeobecnom chápaní právnej teórie rozumie peňažné plnenie (istina) a na ktoré má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, k zmene ktorého (v prípade, že možno nárokovať aj sankciou za omeškania so zaplatením) dochádza priamo zo zákona v prípade omeškania dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva iba povinnosť uhradiť už úroky (zmluvné úroky z úveru), na ktoré vznikol nárok. Tým, že včas dlžník nezaplatí úroky z istiny, dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva. Hoci obchodný ani občiansky zákonník neupravujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, právo zmluvných strán dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny, dotknuté tým nie je, a teda následne nie je tým dotknuté ani právo veriteľa požadovať, aby dlžník v prípade omeškania s platením takto zvýšenej istiny (o dohodnuté úroky) zaplatil veriteľovi aj dohodnutú alebo zákonom stanovenú sadzbu úrokov z omeškania. V prípade, keď sa zmluvné úroky stali súčasťou istiny, tak ako v údenej veci, môže žalobca po práve požadovať aj úrok z omeškania z tejto zvýšenej istiny, teda z dohodnutých úrokov za poskytnutý úver.

Taktiež poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Co/19/2017-103 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 25Co/219/2017-104 z 13.12.2017, rozsudok Krajského súdu Žilina č.k. 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 43Co/23/2017-92 zo dňa 29.11.2017, rozsudok Krajského súdu Nitra č.k. 8Co/193/2017-88 zo dňa 7.12.2017, uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/366/2017-84 zo dňa 30.11.2017.

Ku vzťahu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatnení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí č.k. 33Cdo/212/2014 zo dňa 21.8.2014: „Na otázky, ktoré žalovaní formulovali záverom dovolania, dáva súdna prax i odborná literatúra jednoznačnú odpoveď. Zmluvné úroky predstavujú odmenu za požičané peniaze, naproti tomu úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti, t.j. za nezaplatenie dlhu riadne a včas. Zatiaľ čo povinnosť dlžníka zaplatiť veriteľovi zmluvné úroky vzniká zo záväzku v zmluve, povinnosť platiť úroky z omeškania vyplýva bez ďalšieho zo zákona ako dôsledok omeškania so splnením dlhu. Aj keď dlžník nie je v omeškaní s plnením dlhu, môže veriteľ požadovať úroky dojednané a úroky z omeškania môže požadovať pri omeškaní dlžníka aj pri bezodplatnej pôžičke. Dohodnuté úroky a úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods 3 obč. zák /citovaný český občiansky zákonník - Zákon č. 89/2012 Sb. ČR/), majú však iný právny dôvod a veriteľ ich môže požadovať popri sebe (porovnaj rozsudky Najvyššieho súdu / ČR/ z 25.09.2003, sp. zn. 33 Odo 518/2003, z 27.06.2007, sp. zn. 33 Odo 657/2005, a z 24.07.2014, sp. zn. 33 Cdo 1401/2014, ako i Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 460 až 880. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2009, str. 1551 a 1856). Z uvedeného výkladu

vyplýva, že pre posúdenie primeranosti výšky úrokového zaťaženia nemožno obe sadzby úrokov sčítať a že zákonné úroky z omeškania nenahradzujú od splatnosti pohľadávky úroky, ktoré si strany dojednali“. Návrh zákona (neskôr prijatý pod č. 106/2014 Z.z) z roku 2013, ktorým sa mal meniť a dopĺňať zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, obsahoval pod č. 1 ustanovenie, ktorým sa navrhovalo nasledujúce doplnenie Občianskeho zákonníka. V § 53 ods. 9 sa na konci pripája táto veta: „Úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565.“ Rozhodujúcou skutočnosťou je, že táto navrhovaná zmena nebola nikdy legislatívne prijatá a zákon č. 106/2014 Z. z. ani žiadna iná zákonná novelizácia takéto ani obdobné ustanovenie, odopierajúce veriteľovi nárok na zmluvné úroky po zosplatnení neobsahuje. Z toho dôvodu je samozrejme neprípustné, aby sa citované znenie dôvodovej správy, špecifikujúce zákonné ustanovenie, uvádzalo ako dôvod na odopretie nároku veriteľa na zmluvné úroky po zosplatnení. Práve naopak - fakt, že uvedený návrh nikdy nebol prijatý vo forme zákona, len ďalej dokazuje, že zákonodarca nikdy predmetný nárok veriteľa na zmluvne dotknutý úrok po zosplatnení dlhu neobmedzí, čo jednoznačne potvrdzuje jeho dôvodnosť.

7. Súd vykonal dňa 13.11.2018 pojednávanie v neprítomnosti sporových strán. Právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomným podaním doručeným súdu dňa 15.10.2018 z dôvodu hospodárnosti konania. Zásielka s termínom pojednávania doručovaná žalovanej na adresu jej trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov sa súdu vrátila s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“. S poukazom na § 111 ods. 3 CSP ju súd považoval za doručenie prostredníctvom tzv. fikcie doručenia. Na tomto pojednávaní súd podľa ustanovenia § 204 CSP súd upustil od čítania i oznámenia obsahu tých listín, ktorých odpis bol sporovým stranám v priebehu konania doručený a listiny alebo ich obsah neboli žiadnou zo sporových strán (resp. ich právnych zástupcov) spochybnené a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania.

8. Po vykonanom dokazovaní a oboznámení sa z listinnými dôkazmi súd zistil nasledovný skutkový stav: Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 18.9.2015 (nie 16.3.2015 ako zrejme omylom uvádza žalobca v žalobe) k uzatvoreniu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 000000000245100, majúcej formulárový charakter vopred pripravený žalobcom. Touto zmluvou bol dojednaný úver, ktorý žalobca poskytol žalovanej vo výške 2.000,- Eur. Jednalo sa o bezúčelový úver s fixnou úrokovou sadzbou 11,5 % ročne. Poplatok za poskytnutie úveru bol určený vo výške 60,- Eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 0,74 Eur mesačne, výška anuitnej splátky 30,02 Eur, termín splatnosti prvej anuitnej splátky 20.10.2015, počet anuitných splátok 108, splatných vždy v 20-ty deň kalendárneho mesiaca a konečná splatnosť úveru bola určená na 20.9.2024. Zmluva obsahuje údaj o výške RPMN 13,23 %, priemernej RPMN 15,44 %, celkovej čiastke, ktorú klient bol povinný zaplatiť 3.302,16 Eur. Zároveň zmluva obsahuje aj údaj o odplate vo výške 14,94 %, úroku z omeškania 5 % p.a., ako aj rôznych poplatkoch - za vklad v hotovosti, za predčasné splatenie úveru, za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok, za upomienku, za neuhradenie splátok, za výzvu na splatenie úveru, za potvrdenia a súhlasy k úverom vydaných bankou na žiadosť klienta a za potvrdenie o zostatku úveru. Prípisom zo dňa 20.7.2017 žalobca opakovane upozornil žalovanú na omeškanie splátok úveru s tým, že ju žiadal o zaplatenie dlžnej sumy splátok, vyčíslených sumou 60,88 Eur, najneskôr do 25.7.2017. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 22.9.2017 žalobca oznámil žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru, nakoľko napriek opakovanej snahe neobnovila plnenie povinností v zmysle zmluvy. Celý dlh vo výške 1.902,10 Eur s príslušenstvom vyzval žalovanú zaplatiť najneskôr do 2.10.2017. Z „Prehľadu splácania - do predčasného zosplatnenia“ vypracovaného žalobcom vyplýva, že žalovaná splácala úver v podstate pravidelne do septembra 2016 a následne od októbra 2016 až do júna 2016 nepravidelnými platbami v rôznej výške, pričom za celú dobu uhradila čiastku 835,89 Eur. Z tejto sumy žalobca započítal na úhradu úroku sumu 479,65 Eur, na úhradu istiny sumu 336,53 Eur a na poistné sumu 19,71 Eur. Omeškanie so splátkami žalobca evidoval 20.6.2017 vo výške 17,10 Eur, od 20.7.2017 po 20.9.2017 po 29,76 Eur a 22.9.2017 vo výške 1.609,88 Eur s tým, že k 22.9.2017 zaúčtoval dlžnú sumu 1.716,26 Eur. Žalobca predložil aj prepočet zmluvných úrokov z ktorých vyplýva, že za dobu do zosplatnenia úveru predstavovali dojednané úroky z úveru čiastku 532,44 Eur, z čoho žalovaná uhradila 479,65 Eur, takže zostal dlh 52,79 Eur. Žalobca prepočítal aj úroky z omeškania za dobu do zosplatnenia sumou 0,70 Eur, z platieb žalovanej na tento nárok bola započítaná suma 0,09 Eur, takže dlžný úrok predstavuje 0,61 Eur.

9. Vykonaným dokazovaním bolo potom preukázané, že uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, takže na právne vzťahy strán sporu je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia

spotrebiteľského práva podľa Občianskeho zákonníka. Zmluva o úvere je síce tzv. absolútnym obchodom, ale nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, ustanovenia Obchodného zákonníka sa použijú iba v prípade, ak je táto právna úprava výhodnejšia, ako úprava spotrebiteľského práva.

10. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požiadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa na účely tohto zákona rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej požiadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Listinnými dôkazmi, bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 2.000,- Eur za podmienok, dojednaných v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. Od júla 2017 žalovaná neuhradila omeškané splátky vo výške 45,88 Eur, v dôsledku čoho žalobca zosplatnil úver ku dňu prípisom z 22.9.2017. Nakoľko zosplatnenie úveru nebolo zmluvnými stranami písomne dojednané, veriteľ právo zosplatniť úver odvodzoval z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka i Obchodných podmienok pre úvery občanov - Prima banka Slovensko, a.s., účinnými od 15.12.2014. Za použitia výkladu, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, súd potom vychádzal z predpokladu dôvodného zosplatnenia úveru ku dňu 22. 9.2017. Po tom, čo žalovaná nezaplatila dojednanú splátku v mesiaci máj 2017, žalobca ju písomným upozornením zo dňa 20.7.2017 upozornil na možnosť zosplatnenia celej

pohľadávky. Pretože žalovaná na túto výzvu nereagovala, dlžné splátky neuhradila, žalobca dňa 22.9.2017 pristúpil k zosplatneniu úveru. Ku dňu zosplatnenia predstavoval dlh žalovanej z titulu nesplatenej istiny 1.663,47 Eur (zo splátok žalovanej 835,89 Eur bola na úhradu istiny 2.000,- Eur započítaná čiastka 336,53 Eur). Zmluvou o úvere boli dojednané úroky 11,50 % ročne, na ktoré žalobca má nárok do zosplatnenia úveru. Tieto úroky žalobca vyčíslil sumou 532,44 Eur, čo žalovaná nepoprela. Na úhradu úroku z úveru žalobca započítal z úhrad žalovanej čiastku 479,65 Eur, takže neuhradené zostali úroky z úveru vo výške 52,79 Eur. Pokiaľ žalovaná aj splácala úver, nie vždy v deň splatnosti (15-teho toho ktorého mesiaca), takže z titulu omeškania žalobcovi patria úroky, ktoré vyčíslil sumou 0,70 Eur. Na úhradu týchto úrokov započítal žalobca platbu žalovanej vo výške 0,09 Eur, takže neuhradené úroky z omeškania do dňa zosplatnenia predstavujú čiastku 0,61 Eur. V zmluve o úvere bol dojednaný poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,74 Eur mesačne. Zo sumy, splatenej žalovanou, žalobca započítal na úhradu tohto poplatku celkovo 19,71 Eur.

12. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca si uplatňoval vyčíslený úrok nielen ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. k 22.9.2017, ale aj za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení. Zmluvou o úvere si sporové strany dojednali úrokovú sadzbu vo výške 11,50 % ročne, pričom táto úroková sadzba bola dojednaná ako fixná do splatnosti. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá zmluvou o splátkovom úvere dňom 20.9.2024, pričom k mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňom 22.9.2017. Je nesporné, že úverový vzťah spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia poskytnutých prostriedkov má dlžník platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje. V takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide pritom o odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom a ten má sankčnú povahu. Podľa názoru súdu zmluvne dohodnuté úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov mala žalovaná žalobcovi zaplatiť len do splatnosti úveru. V danej veci žalobca pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a tým treba považovať celý dlh žalovanej za splatný, preto v zmysle zmluvy o úvere od splatnosti úveru už žalobca nemá nárok na úrok z úveru, ktorého platenie bolo dojednané obmedzenie - do splatnosti, a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Súd dospel k záveru, že nie je možné žalobcovi priznať úroky z úveru za čas po splatnosti celého úveru, a preto žalovaného zaviazal na zaplatenie úroku z úveru do splatnosti úveru vo výške 52,79 Eur a vo zvyšnej časti uplatnených úrokov z úveru vo výške 11,50 % z nezaplatennej istiny 1.663,47 Eur za obdobie od 23.9.2017 do zaplatenia žalobu zamietol.

13. Súd teda uzatvára, že pokiaľ veriteľ (v danom prípade žalobca), pristúpil k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie už úrokov z úveru. K argumentom žalobcu súd uvádza, že žalobca sa dovoľáva nárokov na odplátné úroky, ktoré by mu patrili v prípade, ak by bol zachovaný stav zákonnej domnienky, teda trvanie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy za stavu, že veriteľ aj spotrebiteľ budú plniť podľa podmienok a v termínoch dohodnutých v zmluve. Keďže tento stav netrvá, je zrejme, že došlo k zmene záväzku, ktorá bola privedená omeškaním spotrebiteľa a súčasne predčasným zosplatnením úveru zo strany veriteľa. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej požičanej istiny, kým dohodnutý úrok predstavuje cenu, za ktorú veriteľ poskytuje dlžníkovi istinu k dispozícii. Tento zisk predstavuje práve dohodnutý úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Takýto úrok predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Teda zosplatnením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať. Tým teda stráca nárok veriteľ na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Ak teda spotrebiteľ už nemá právny titul na peňažné prostriedky u seba tieto užívať, niet dôvodu už na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by si spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov, inak by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Išlo by teda o stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolané zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde

veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potencionálnej nečinnosti. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a požívať právnu ochranu. Navyiac akákoľvek dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách, platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavujú značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne dojednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Takáto dohoda (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) by bola absolútne neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Nemožnosť uplatňovania úrokov z úveru po zosplatnení úveru bola predmetom prieskumu aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v rozhodnutí sp.zn. IV. ÚS 476/2012 (na ktoré poukazovala i žalovaná) považoval za ústavne konformný taký postup súdov, na základe ktorého veriteľovi neboli priznané úroky z úveru po jeho zosplatnení.

14. Len pre úplnosť súd k námietkam žalovanej, v zmysle ktorých z predmetnej zmluvy nevyplýva koľko z ktorej splátky prípadne na istinu, úroky a iné poplatky súd poukazuje v celom rozsahu na to, na čo vo svojich písomných podaniach v tomto smere poukázal samotný žalobca a zároveň podotýka, je pravdou, že slovenské súdy v rámci svojej judikatúry rozhodovali, že veriteľ je povinný určiť v zmluve presný rozpis, koľko sa z jednotlivých splátok započítava na istinu a koľko na úroky a ostatné náklady, vychádzajúc zo znenia zákona č. 129/2010 Z. z. (§ 9 ods. 2 písm. k/ - v súčasnosti písm. l/) uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom uvedené znenie zákona súdmi bolo interpretované ako prísnejšie v porovnaní so znením smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 48/2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá hovorí len o povinnosti uvádzať výšku, počet a frekvenciu splátok. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, z ktorého vyplýva, že smernica neustanovuje výpis vo forme amortizačnej tabuľky ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom súdny dvor konštatoval, že s ohľadom na úplnú harmonizáciu, ktorú smernica č. 48/2008 predstavuje, smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva čl. ods. 2 tejto smernice. Súdy Slovenskej republiky pri výklade ustanovení právnych predpisov, platných na území Slovenskej republiky, sú povinné aplikovať eurokonformný výklad. K námietke žalovanej je potrebné uviesť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má zrozumiteľne a stručne uvádzať druh úveru, totožnosť a adresy zmluvných strán, dĺžku trvania zmluvy o úvere, celkovú výšku úveru a podmienky, ktoré upravujú jeho čerpanie, úrokovú sadzbu úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere, výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa. V prípade amortizácie istiny na základe zmluvy o úvere s dobou určitou má spotrebiteľ právo vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej dĺžky trvania zmluvy o úvere. Amortizačná tabuľka uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, lehoty a podmienky ich úhrady, upravuje rozpis každej splátky s uvedením amortizácie istiny a úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo ak sa dodatočné náklady podľa zmluvy o úvere môžu meniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o úvere. Nie je teda potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala údaj o tom, aká časť splátky bude započítaná na istinu a aká na úroky.

15. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom a účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Nakoľko sa žalovaná s peňažným plnením dostala do omeškania, má voči nej žalobca nárok aj na úrok z omeškania. Žalobca zosplatnil úver ku dňu 22.9.2017, pričom výzvou zo dňa 22.9.2017, ktorá bola žalovanej doručená 12.10.2017 s tým, že zásielka bola uložená na príslušnej pošte 28.9.2017

(č.l. 68), vyzval žalovanú na predčasné splatenie úveru najneskôr do 2.10.2017. Pre vznik omeškania nie je určujúci dátum zosplatenia úveru, ale lehota, ktorú sám žalobca určil žalovanej na zaplatenie zosplatennej sumy. Pretože žalovaná nezaplatila istinu v lehote splatnosti, t. j. do 2.10.2017, dňom 3.10.2017 sa dostala do omeškania. Na uvedenom závere nemení nič ani fakt, že žalovaná prevzala predmetnú zásielku fakticky až 12.10.2017, nakoľko zásielka už bola v jej dispozičnej sfére a jej neskoršie prevzatie si nemôže byť hodnotené v prospech adresáta. K tomuto dňu bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 0,00 % a nakoľko úroky z omeškania predstavujú túto sadzbu zvýšenú o 5 percentuálnych bodov, patria žalobcovi úroky z omeškania 5 % ročne z istiny od 3.10.2017 do zaplatenia. Pokiaľ však žalobca žiadal priznať úroky z omeškania aj za obdobie od 22.9.2017 do 3.10.2017 z istiny, nárok dôvodný nebol a v tejto časti ho preto súd zamietol.

17. Podľa § 121 ods. 3 Obč. zák., príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

18. Aj vzhľadom na citovanú právnu úpravu, žalobcovi nepatria úroky z omeškania uplatnené vo výške 5 % ročne z úrokov z úveru, priznaných vo výške 52,79 Eur. Úroky z úveru, aj úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky, pričom oneskoreným zaplatením zmluvných úrokov nevzniká veriteľovi právo na úroky z omeškania (Rc 70/1995). Podľa judikatúry Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením iného príslušenstva pohľadávky, t. j. zmluvných úrokov (Rc 5/2006). Požadovanie úrokov z omeškania z „riadnych - zmluvných“ úrokov tzv. anatocizmus bolo zakázané už podľa rímskeho práva. Nejvyšší súd České republiky v rozsudku sp.zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24.3.2004 vychádzajúc z právnej úpravy obsahovo zhodnej so slovenskou, uviedol, že podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú teda podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v návaznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Keďže takéto úroky z úrokov považoval súd za neprijateľné zamietol žalobu aj v tejto časti.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

20. O trovách konania rozhodol súd (§ 262 ods. 1 CSP) podľa § 255 CSP, pričom, vychádzal z toho, že žalobca bol v predmetnom konaní úspešný v prevažnom rozsahu, pričom pokiaľ ide o žalovanú istinu - bol žalobca úspešný v celom rozsahu. Žaloba bola zamietnutá len v časti žalobcom požadovaného príslušenstva (úrokov po splatnosti a úrokov z omeškania z úrokov). Preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.